

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 539

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 iulie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
754. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 170/2008 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2008—2009	2	2.377. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind clasarea în grupa A a imobilului „Tribunalul Sibiu”, Bd. Victoriei nr. 11, municipiul Sibiu, județul Sibiu	8
755. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Galați de către doamna Sighinaș-Crista Marcela Doina	2	2.378. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind clasarea în grupa A a Sitului arheologic „Băile Figa” din orașul Beclean, județul Bistrița-Năsăud	8
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
142. — Decizie privind trecerea domnului Curduman Vasile din funcția publică de subprefect al județului Galați în funcția publică de inspector guvernamental	3	2.379. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind clasarea în categoria ansamblu, grupa B, a „Liniei ferate industriale cu ecartament îngust Brad—Crișcior”, județul Hunedoara	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
124. — Ordin al directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală privind aprobarea Normei de metrologie legală NML 052-08 „Instalații de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare”	3-6	2.385. — Ordin al ministrului culturii și cultelor privind radierea din Lista monumentelor istorice a imobilului Întreprinderea de mătase „Select” din Calea Dudești nr. 186, sectorul 3, București	9
1.057. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei de disciplină din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 71/2008	7	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. LXVIII (68) din 15 octombrie 2007	10-11
		Decizia nr. LXIX (69) din 15 octombrie 2007	11-12
		Decizia nr. LXX (70) din 15 octombrie 2007	13-14
		Decizia nr. LXXI (71) din 15 octombrie 2007	14-15
		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
		133. — Decizie privind avizarea constituirii și funcționării organismului de gestiune colectivă AGICOA ROMÂNIA	16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 170/2008 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2008—2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 170/2008 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2008—2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 22 februarie 2008, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. **La punctul III, poziția 4 va avea următorul cuprins:**

„4. <u>Învățământ postliceal</u>	
Numărul elevilor în anul I, total	16.395
din care:	
a) învățământ special	195
b) învățământ militar (MIRA și MAp)	1.700
c) învățământ de zi și/sau seral	14.500” .
2. La punctul VI, poziția 1 va avea următorul cuprins:	
„1. universitare de licență (anul I)	62.060³⁾ ”.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Remus Pricopie,
secretar de stat
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleșcanu
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 16 iulie 2008.
Nr. 754.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Galați de către doamna Sighinaș-Crista Marcela Doina

Având în vedere prevederile art. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, ale art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 232/2007, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 89 și 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Sighinaș-Crista Marcela Doina județului Galați până la organizarea concursului în vederea exercită, cu caracter temporar, funcția publică de subprefect al ocupării definitive a postului.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 16 iulie 2008.
Nr. 755.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind trecerea domnului Curduman Vasile
din funcția publică de subprefect al județului Galați
în funcția publică de inspector guvernamental**

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Curduman Vasile trece din funcția publică de subprefect al județului Galați în funcția publică de inspector guvernamental.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius DorinBucurești, 16 iulie 2008.
Nr. 142.**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

BIROUL ROMÂN DE METROLOGIE LEGALĂ

ORDIN**privind aprobarea Normei de metrologie legală NML 052-08 „Instalații de măsurare
a vitezei vehiculelor feroviare”**

În temeiul Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 193/2002 privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma de metrologie legală NML 052-08 „Instalații de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare”, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Norma de metrologie legală prevăzută la art. 1 înlocuiește procedurile P 85-99 Procedură de încercare/verificare metrologică — „Vitezograf pentru rame de metrou tip TELOC 2200” și P 100-99 Procedură de încercare/verificare metrologică — „Instalație de măsurat viteza la vehicule feroviare”, cu excepția cazurilor la care se referă art. 3.

Art. 3. — Se admite utilizarea în continuare, în paralel cu norma de metrologie legală prevăzută la art. 1, a procedurilor de încercare/verificare metrologică prevăzute la art. 2 pentru mijloacele de măsurare care au aprobare de model acordate în baza acestor acte normative, după cum urmează:

— până la expirarea valabilității aprobării de model, dar nu mai mult decât 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, pentru verificarea metrologică inițială;

— pentru verificări metrologice periodice și după reparații.

Art. 4. — Unitățile din structura și în subordinea Biroului Român de Metrologie Legală, precum și laboratoarele autorizate de acestea vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală,
Fănel Iacobescu

București, 16 iunie 2008.

Nr. 124.

ANEXĂ

NORMA DE METROLOGIE LEGALĂ NML 052-08
„Instalații de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare”

1. Domeniul de aplicare

1.1. Prezenta normă de metrologie legală se referă la instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare (locomotive, rame electrice, rame electrice de metrou) și de înregistrare a unor parametri referitori la deplasarea vehiculelor, cum sunt viteza de deplasare, distanța, timpul, viteza preselecțată și altele asemenea, în scopul asigurării condițiilor de siguranță în transportul pe calea ferată sau metrou.

1.2. Pentru a putea fi introduse pe piață, puse în funcțiune sau utilizate în măsurările de interes public, instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare, prevăzute la pct. 1.1, trebuie să îndeplinească atât cerințele metrologice și tehnice prevăzute în prezenta normă, cât și cerințele aplicabile din Norma de metrologie legală NML 001-05 „Cerințe metrologice și tehnice comune mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal”. Aplicabilitatea cerințelor din normele mai sus menționate rezultă din tabelul 2.

1.3. Din punctul de vedere al destinației, instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare se clasifică în instalații de măsurare a vitezei pe calea ferată și instalații de măsurare a vitezei pe calea de metrou.

1.4. Din punct de vedere constructiv, instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare se clasifică în instalații electronice cu înregistrare pe memorie nevolatilă și instalații electromecanice cu înregistrare pe suport de hârtie.

1.5. Din punct de vedere funcțional, instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare sunt compuse din traductor de turație, aparat indicator și bloc de măsurare-înregistrare.

2. Terminologie

2.1. *vehicul feroviar* — vehicul cu motor care realizează tracțiune mecanică pe căi de rulare de tip cale ferată;

2.2. *tensiune de alimentare nominală (U_0)* — valoarea tensiunii de alimentare pentru care a fost construită instalația;

2.3. *eroare de înregistrare* — diferența dintre valoarea înregistrată și valoarea afișată a măsurandului.

3. Cerințe metrologice și tehnice

3.1. Cerințe metrologice

3.1.1. Clasa de exactitate a instalațiilor de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare este:

— pentru instalațiile electronice: 1,5;

— pentru instalațiile electromecanice: 5.

3.1.2. Erorile tolerate ale instalațiilor de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare sunt cele prevăzute în tabelul 1.

3.1.3. Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să se încadreze în erorile tolerate stabilite la pct. 3.1.2 pentru următoarele valori ale mărimilor de influență în condiții nominale de funcționare:

3.1.3.1. temperatura:

— pentru instalațiile de măsurare a vitezei pe calea ferată: (-35... +70) °C;

— pentru instalațiile de măsurare a vitezei pe calea de metrou: (-5... +50) °C;

3.1.3.2. umiditatea:

— pentru instalațiile de măsurare a vitezei pe calea ferată: (30... 95) %;

— pentru instalațiile de măsurare a vitezei pe calea de metrou: (45... 85) %;

3.1.3.3. tensiunea (V): (0,7...1,25) U_0 ;

3.1.3.4. condiții de mediu mecanic: clasa M3;

3.1.3.5. condiții de mediu electromagnetic: clasa E3;

3.1.4. Pragul de discriminare: 1,5 km/h.

Tabelul 1 — Erori maxime tolerate

Tip de eroare	Erori tolerate ale instalațiilor	
	electronice	electromecanice
Eroarea de măsurare a vitezei	+1,5% din valoarea intervalului de măsurare	+5 km/h
Eroarea de înregistrare a vitezei	\pm (1% din valoarea măsurată +1) km/h	\pm 2,5 km/h
Eroarea de histerezis	1% din valoarea intervalului de măsurare	2 km/h
Eroarea de măsurare a distanței	\pm (1% din valoarea măsurată +1) km/h	
Eroarea de contorizare a distanței parcurse	\pm (1% din valoarea măsurată +1) km/h	
Eroarea de măsurare și înregistrare a intervalelor de timp	1 min./24 h	
Eroarea la acționarea contactelor de limitare a vitezei pentru o viteză preselecțată	2 km/h sau valoarea prevăzută în specificațiile producătorului	
Eroarea de histerezis la acționarea contactelor de limitare a vitezei pentru o viteză preselecțată	2 km/h sau valoarea prevăzută în specificațiile producătorului	

3.2. Cerințe tehnice

3.2.1. Domeniul de măsurare

3.2.1.1. Domeniul minim de măsurare și înregistrare a vitezei:

— pentru instalațiile de măsurare a vitezei pe calea ferată: (0... 200) km/h;

— pentru instalațiile de măsurare a vitezei pe calea de metrou: (0... 100) km/h.

3.2.1.2. Domeniul minim de contorizare a kilometrilor parcurși: (0... 999.999) km.

3.2.1.3. Domeniul de înregistrare a spațiului pe diagramă: minimum 10.000 km.

3.2.1.4. Domeniul minim de programare a diametrului roții:

— pentru instalațiile de măsurare a vitezei pe calea ferată: (800...1.250) mm;

— pentru instalațiile de măsurare a vitezei pe calea de metrou: (830...910) mm.

3.2.1.5. Valoarea maximă a pasului:

— pentru instalațiile electronice: 1 mm;

— pentru instalațiile electromecanice: 20 mm.

3.2.2. Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să aibă o construcție robustă, să nu permită nicio deformare permanentă care să influențeze buna funcționare și să permită introducerea și citirea datelor într-un mod accesibil.

3.2.3. Carcasa trebuie să protejeze componentele din interior față de atingere, praf și apă. Gradul de protecție trebuie să fie IP 65 pentru traductorul de turație și IP 40 pentru aparatele indicator și indicator-înregistrator.

3.2.4. Inscricțiunile de pe panoul și cadranele aparatelor care indică viteza trebuie să fie clare, lizibile pentru identificarea ușoară a comenzilor la care se referă sau pentru citirea ușoară a valorilor. Pentru citirea indicațiilor de viteză trebuie prevăzut un sistem de iluminare pe timp de noapte.

3.2.5. Afișajele numerice trebuie să fie ușor de citit. Înălțimea minimă a cifrelor afișajului de viteză de pe aparatul indicator trebuie să fie de 10 mm.

3.2.6. Masa trebuie să fie conform specificațiilor producătorului.

3.2.7. Verificarea la vibrații

Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să reziste la încercarea la vibrații cu accelerația 1g, frecvența 50 Hz, timp de două ore.

3.2.8. Verificarea la șocuri mecanice

Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să suporte timp de două minute o zdruncinare corespunzătoare loviturilor de tampon, montate ca în condiții de funcționare, cu următorii parametri:

— accelerația 3g, frecvența 60 șocuri/min. pentru aparatele indicator-înregistrator și indicator;

— accelerația 10g, frecvența 60 șocuri/min. pentru traductorul de turație.

3.2.9. Verificarea rezistenței de izolație

3.2.9.1. Rezistența de izolație a instalațiilor de măsurare a vitezei pe calea ferată trebuie să fie de minimum 150 MΩ în stare uscată și minimum 20 MΩ în stare umedă.

3.2.9.2. Rezistența de izolație a instalațiilor de măsurare a vitezei pe calea de metrou trebuie să fie de minimum 100 MΩ în stare uscată și minimum 2 MΩ în stare umedă.

3.2.10. Verificarea la supratensiuni

3.2.10.1. Instalațiile de măsurare a vitezei pe calea ferată trebuie să suporte în stare umedă timp de un minut o tensiune sinusoidală de 1.500 V, 50 Hz, aplicată între borna de masă a carcasei și toate celelalte borne de conectare cu vehiculul, legate împreună.

3.2.10.2. Instalațiile de măsurare a vitezei pe calea de metrou trebuie să suporte în stare umedă timp de un minut o tensiune sinusoidală de 750 V, 50 Hz, aplicată între borna de

masă a carcasei și toate celelalte borne de conectare cu vehiculul, legate împreună.

3.2.10.3. Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să suporte supratensiuni tranzitorii nonrepetitive, cu amplitudinea de 1.500 V, 50 μs, aplicată între borna de masă a carcasei și toate celelalte borne de conectare cu vehiculul, legate împreună.

3.2.11. Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să suporte timp de 30 min. o supraviteză de 1,1 x viteză maximă.

3.2.12. Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să fie supuse unei încercări de funcționare neîntreruptă pe o durată corespunzătoare celei specificate de producător.

Observație:

După efectuarea verificărilor de la pct. 3.2.7 — 3.2.12, instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare nu trebuie să prezinte deteriorări sau modificări exterioare sau de informație și trebuie să corespundă condiției de la pct. 3.1.2.

3.3. Adecvare

3.3.1. Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să fie astfel construite încât accesul la programarea datelor necesare funcționării lor și transferului de date să poată fi protejat prin sigilii cu plombe sau alte tipuri de sigilii.

3.3.2. Aplicarea sigiliilor trebuie făcută astfel încât accesul la componentele care necesită protecție să nu fie posibilă decât prin distrugerea sigiliilor respective.

3.3.3. Locul de aplicare a sigiliilor, forma și tipul lor se vor stabili în certificatul aprobării de model.

3.3.4. Construcția instalațiilor de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să permită introducerea într-un mod accesibil a datelor tehnice privind vehiculul feroviar, dar să nu permită modificarea acestora în timpul deplasării vehiculului feroviar.

3.3.5. Caracteristicile metrologice ale instalațiilor de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare nu trebuie să fie influențate de conectarea cu un alt dispozitiv, de vreun dispozitiv sau vreo caracteristică a dispozitivului conectat.

Programele informatice a căror acțiune influențează caracteristicile metrologice trebuie să fie identificate și făcute inviolabile, dovezile privind intervențiile trebuind să fie disponibile pentru perioade de timp rezonabile.

3.4. Inscricțiuni

Instalațiile de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare trebuie să aibă cel puțin următoarele inscripțiuni:

- denumirea produsului;
- firma constructoare;
- tipul;
- seria și anul de fabricație;
- valoarea tensiunii de alimentare;
- clasa de precizie;
- numărul aprobării de model.

4. Atestarea legalității

4.1. Modalitățile de control metrologic legal aplicabile instalațiilor de măsurare a vitezei la vehiculele feroviare sunt prevăzute în Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal, în vigoare.

4.2. Cerințele metrologice și tehnice care se verifică în cadrul modalităților de control metrologic legal sunt indicate în tabelul 2.

4.3. Atestarea legalității unei instalații de măsurare a vitezei vehiculelor feroviare se realizează numai după demonstrarea conformității cu cerințele indicate în tabel, pentru fiecare modalitate de control aplicabilă, prin eliberarea unor documente specifice (certificat de aprobare de model, buletin de verificare metrologică) și aplicarea marcajelor metrologice în conformitate cu certificatul aprobării de model.

4.4. Instalația de măsurare a vitezei la vehiculele feroviare care la verificare nu a corespuns uneia sau mai multor probe este considerată respinsă și este declarată nelegală din punct

de vedere metrologic, utilizarea acestora fiind interzisă. În această situație instalația nu va fi marcată cu marca metrologică de verificare, iar pe buletinul de verificare metrologică se va consemna „respins”, împreună cu motivul respingerii.

4.5. Intervalele maxime de timp între două verificări metrologice succesive sunt prevăzute în Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal, în vigoare.

Tabelul 2 — Cerințe metrologice și tehnice specifice modalităților de control metrologic legal

Nr. crt.	Cerința metrologică sau tehnică	Punctul din norma de metrologie legală	Modalități de control		
			Aprobare de model	Verificare metrologică	
				inițială	periodică
1.	Erori în condiții de referință	3.1.2/NML 052-08 2.1.1/NML 001-05	X	X	X
2.	Specificarea condițiilor de mediu climatic, mecanic și electromagnetic	2.1.3/NML 001-05	X	X	X
3.	Reproductibilitate	2.2/NML 001-05	X	X	X
4.	Repetabilitate	2.3/NML 001-05	X	X	X
5.	Erori la limitele domeniului nominal de temperatură	3.1.3.1/NML 052-08	X	—	—
6.	Erori la limitele domeniului nominal de umiditate	3.1.3.2/NML 052-08	X	—	—
7.	Erori la limitele domeniului nominal de tensiune	3.1.3.3/NML 052-08	X	X	X
8.	Efectul condițiilor de mediu mecanic	3.1.3.4/NML 052-08	X	—	—
9.	Efectul condițiilor de mediu electromagnetic	3.1.3.5/NML 052-08	X	—	—
10.	Pragul de discriminare	3.1.4/NML 052-08	X	X	X
11.	Domeniul de măsurare	3.2.1/NML 052-08	X	X	X
12.	Robustețe	3.2.2/NML 052-08	X	—	—
13.	Grad de protecție	3.2.3/NML 052-08	X	—	—
14.	Protecția informațiilor de măsurare	2.8.4/NML 001-05	X	—	—
15.	Vizibilitatea și lizibilitatea indicațiilor și inscripțiilor	3.2.4/NML 052-08	X	—	—
16.	Dimensiunile afișajelor numerice	3.2.5/NML 052-08	X	—	—
17.	Masa	3.2.6/NML 052-08	X	—	—
18.	Efectul vibrațiilor	3.2.7/NML 052-08	X	—	—
19.	Efectul șocurilor mecanice	3.2.8/NML 052-08	X	—	—
20.	Rezistența de izolație	3.2.9/NML 052-08	X	—	—
21.	Efectul supratensiunilor	3.2.10.1/NML 052-08 3.2.10.2/NML 052-08 3.2.10.3/NML 052-08	X	—	—
22.	Efectul supravitezei	3.2.11/NML 052-08	X	—	—
23.	Durabilitate	3.2.13/NML 052-08 2.6/NML 001-05	X	—	—
24.	Adecvare	3.3/NML 052-08 2.7/NML 001-05	X	—	—
25.	Protecție împotriva intervențiilor neautorizate	2.8/NML 001-05	X	—	—
26.	Inscripționări	3.4/NML 052-08 2.9.1/ML 001-05	X	—	—

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei de disciplină din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 71/2008

Având în vedere art. 79 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 6 alin. (1) și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 495/2007 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2007 privind normele de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei de disciplină din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 71/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 29 ianuarie 2008, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1) se introduc trei noi litere, literele b1), e) și f), cu următorul cuprins:

„b1) directorii executivi din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București;

.....
e) comisarul general prim-adjunct, comisarii generali adjuncți, comisarii șefi ai secțiilor județene și al secției municipiului București din cadrul Gărzii Financiare;

f) directorii din aparatul central al Autorității Naționale a Vămilor.”

2. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care funcționarul public împotriva căruia a fost formulată sesizarea sau autorul sesizării nu se prezintă la termenul pentru care a fost citat, Comisia de disciplină are dreptul să soluționeze cauza în lipsa acestuia, pe baza documentelor aflate la dosar.”

3. La articolul 13, alineatul (3) se completează și va avea următorul cuprins:

„(3) Lipsa nejustificată a persoanelor citate nu împiedică desfășurarea ședințelor Comisiei de disciplină, dacă citarea s-a făcut cu respectarea cerințelor prevăzute de lege. Constituie lipsă justificată orice împrejurare care presupune imposibilitate fizică de deplasare la ședința Comisiei de disciplină.”

4. La articolul 13, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În situația lipsei nejustificate a persoanelor legal citate, acestea pot formula apărări în scris în termen de două zile de la data la care au fost citate să se prezinte în fața Comisiei de disciplină.”

5. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Actul administrativ de sancționare a funcționarului public este ordinul emis de către persoana care are competența legală de începere, modificare sau încetare a raportului de serviciu, pe baza propunerii cuprinse în raportul Comisiei de disciplină.”

6. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoana care are competența legală de a aplica sancțiunea disciplinară poate să aplice o altă sancțiune decât cea propusă de Comisia de disciplină, având obligația de a motiva această decizie.”

7. La articolul 19, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) În cazul în care sancțiunea a fost aplicată direct de persoana care are competența legală, la propunerea conducătorului compartimentului, potrivit art. 78 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, republicată, funcționarul public poate formula contestație în condițiile legii.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), Comisia de disciplină trebuie să fie sesizată în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării contestației. În acest caz, Comisia de disciplină este competentă să verifice dacă sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu respectarea prevederilor art. 77 alin. (4) și (5) și ale art. 78 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, republicată.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Daniel Chițoiu

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind clasarea în grupa A a imobilului „Tribunalul Sibiu”, Bd. Victoriei nr. 11, municipiul Sibiu, județul Sibiu**

Ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 105/E din 27 februarie 2008, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — „Tribunalul Sibiu”, Bd. Victoriei nr. 11, municipiul Sibiu, județul Sibiu, se clasează ca monument istoric, grupa A, cod în Lista monumentelor istorice SB-II-m-A-20929.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Sibiu va îndeplini procedurile de

comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,

Adrian Iorgulescu

București, 11 iunie 2008.

Nr. 2.377.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind clasarea în grupa A a Sitului arheologic „Băile Figa” din orașul Beclean, județul Bistrița-Năsăud**

Ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 112/E din 26 martie 2008, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Situl arheologic „Băile Figa” din orașul Beclean, județul Bistrița-Năsăud, se clasează ca monument istoric, grupa A, cod în Lista monumentelor istorice BN-I-s-A-20930.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Bistrița-Năsăud va îndeplini procedurile de

comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,

Adrian Iorgulescu

București, 11 iunie 2008.

Nr. 2.378.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind clasarea în categoria ansamblu, grupa B, a „Liniei ferate industriale cu ecartament îngust Brad—Crișcior”, județul Hunedoara**

Ținând seama de Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 113/E din 26 martie 2008, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — „Linia ferată industrială cu ecartament îngust Brad—Crișcior”, județul Hunedoara, se clasează ca monument istoric, categoria ansamblu, grupa B, cod în Lista monumentelor istorice HD-II-a-B-20927, cu următoarele componente:

— Linie ferată industrială cu ecartament îngust, municipiul Brad, județul Hunedoara, cod HD-II-m-B-20927.01;

— Linie ferată industrială cu ecartament îngust, comuna Crișcior, județul Hunedoara, cod HD-II-m-B-20927.02.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Hunedoara va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 11 iunie 2008.
Nr. 2.379.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind radierea din Lista monumentelor istorice a imobilului Întreprinderea de mătase „Select” din Calea Dudești nr. 186, sectorul 3, București**

În baza Referatului de aprobare al Direcției generale patrimoniul cultural național — Direcția monumente istorice și arheologie nr. 2.749 din 15 mai 2008,

constatând că imobilul Întreprinderea de mătase „Select” din Calea Dudești nr. 186, sectorul 3, București, este înscris în Lista monumentelor istorice, aprobată prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 și 646 bis din 16 iulie 2004, deși, conform Adresei Direcției monumentelor istorice nr. 1.845 din 8 iulie 1998, în ședința din 7 iulie 1998, Comisia Națională a Monumentelor Istorice a declassat imobilul,

având în vedere prevederile Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul Întreprinderea de mătase „Select” din Calea Dudești nr. 186, sectorul 3, București, cod B-II-m-B-18648, se radiază din Lista monumentelor istorice, aprobată prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 și 646 bis din 16 iulie 2004.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Municipiului București și Institutul Național al Monumentelor Istorice vor efectua operațiunile de radiere din Lista monumentelor istorice a imobilului nominalizat la art. 1.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 16 iunie 2008.
Nr. 2.385.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LXVIII (68)

din 15 octombrie 2007

Dosar nr. 38/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârilor pronunțate în temeiul art. 285 teza I din Codul de procedură penală.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 86 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nițu Tiberiu Mihail, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii în sensul de a se stabili că hotărârile pronunțate în temeiul art. 285 teza I din Codul de procedură penală, prin care instanța, sesizată în mod greșit, trimite plângerea organului competent, sunt sentințe supuse recursului în condițiile reglementate în art. 332 alin. 4 din același cod.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În legătură cu aplicarea prevederilor art. 285 teza I din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar cu privire la calea de atac ce se poate exercita împotriva hotărârilor de desesizare pronunțate în temeiul acestui text de lege.

Astfel, unele instanțe au considerat că hotărârile de desesizare și trimitere la organul competent a plângerilor prealabile greșit îndreptate, fiind definitive, nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că hotărârile de desesizare privind plângeri prealabile greșit îndreptate sunt supuse căilor de atac, unele apreciind că aceste hotărâri ar putea fi atacate succesiv atât cu apel, cât și cu recurs, iar cele mai multe considerând că asemenea hotărâri pot fi atacate numai cu recurs.

Aceste din urmă instanțe, care s-au pronunțat în sensul că hotărârile prin care plângerile prealabile greșit îndreptate sunt trimise organului competent pot fi atacate numai cu recurs, au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Prin art. 285 din Codul de procedură penală se prevede că „plângerea prealabilă greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se trimite organului competent”, precizându-se în continuare că „în aceste cazuri plângerea se consideră valabilă, dacă a fost introdusă în termen la organul necompetent”.

Este adevărat că spre deosebire de art. 332 din Codul de procedură penală, prin care, reglementându-se restituirea pentru refacerea urmăririi penale, se precizează că „instanța se desesizează și restituie cauza procurorului”, în cuprinsul art. 285 teza I din același cod se menționează doar că plângerea prealabilă greșit îndreptată „se trimite” organului competent.

Această diferență de reglementare nu poate lipsi însă procedura trimiterii plângerii prealabile organului competent de semnificația unei desesizări, câtă vreme o astfel de soluție implică și scoaterea cauzei de pe rol ca urmare a constatării lipsei competenței de a o soluționa.

În acest sens, este de observat că o atare soluție nu poate fi decât rezultatul verificării legalității investirii, sub aspectul reglementat în art. 285 din Codul de procedură penală, astfel că, prin voința neîndoielnică a legiuitorului, ea include în conținutul său și actul de desesizare implicită a instanței care o pronunță.

În raport cu această particularitate conferită, prin art. 285 teza I din Codul de procedură penală, soluției instanței, de trimitere a plângerii organului competent, hotărârea prin care este adoptată, fiind de dezinvestire, nu poate fi considerată decât sentință în sensul prevederilor art. 311 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Or, prin art. 361 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală se prevede între altele că sentințele de dezinvestire nu pot fi atacate cu apel.

Așa fiind, față de această dispoziție limitativă a exercitării căii de atac a apelului, hotărârea dată în temeiul art. 285 din Codul de procedură penală, fiind de dezinvestire, nu este supusă nici ea recursului.

Dar, chiar dacă sentințele de dezinvestire nu sunt menționate între hotărârile ce pot fi atacate cu recurs potrivit art. 385¹ din Codul de procedură penală, din moment ce în art. 332 alin. 4 din același cod se prevede că „împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei interese au fost vătămate prin hotărâre....”, se impune ca și hotărârile de trimitere a plângerii prealabile organului competent, care sunt tot de desesizare, să fie supuse căii de atac a recursului în temeiul aceluiași text de lege.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că hotărârile pronunțate în temeiul art. 285 teza I din Codul de procedură penală prin care instanța, sesizată în mod greșit cu plângere prealabilă, trimite acea plângere organului competent, sunt sentințe supuse recursului în condițiile art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

Hotărârile pronunțate în temeiul art. 285 teza I din Codul de procedură penală, prin care instanța sesizată în mod greșit cu o plângere prealabilă o trimite organului competent, sunt sentințe supuse recursului, în condițiile art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

D E C I Z I A Nr. LXIX (69)**din 15 octombrie 2007**

Dosar nr. 39/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la compunerea completului de judecată care soluționează declarația de abținere sau cererea de recuzare, în raport cu faza procesuală în care acestea au fost formulate.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 86 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nițu Tiberiu Mihail, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii de admitere a acestuia în sensul de a se stabili că declarația de abținere sau cererea de recuzare se soluționează în complet de judecată având compunerea prevăzută de lege pentru judecarea cauzei în care a intervenit incidentul procedural.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a ivit diversitate de soluții privind compunerea completului de judecată care soluționează declarația de abținere sau cererea de recuzare, în raport cu faza procesuală în care acestea au fost formulate.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că, în cazul judecării declarației de abținere sau cererii de recuzare, compunerea completului de judecată trebuie să fie unică, iar nu aceea prevăzută de lege pentru judecarea cauzei în care a intervenit incidentul procedural.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că în asemenea situații compunerea completului de judecată este aceea prevăzută de lege pentru judecarea cauzei în care a intervenit incidentul procedural.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Potrivit art. 292 din Codul de procedură penală, „instanța judecă în complet de judecată, a cărui compunere este cea prevăzută de lege”.

Or, în conformitate cu art. 54 alin. (1) și (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, modificată și

completată prin Legea nr. 247/2005, cauzele date potrivit legii în competența de primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

Tot astfel, potrivit alin. (3) și (4) din același text de lege, „în cazul completului format din 2 judecători, dacă aceștia nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, în condițiile legii, complet de divergență ce se constituie prin includerea, în completul de judecată, a președintelui sau vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului din planificarea de permanentă”.

Potrivit art. 52 alin. 1 din Codul de procedură penală, „abținerea sau recuzarea judecătorului, procurorului, magistratului-asistent sau greșierului se soluționează de un alt complet, în ședință secretă, fără participarea celui ce declară că se abține sau care este recuzat”.

Prin alin. 5 teza I al aceluiași text de lege se prevede că atunci „când pentru soluționarea abținerii sau recuzării nu se poate alcătui completul potrivit alin. 1, abținerea sau recuzarea se soluționează de instanța ierarhic superioară”.

Într-adevăr, așa cum reiese din cele două alineate menționate ale art. 52 din Codul de procedură penală, în compunerea completului de judecată care soluționează declarația de abținere sau cererea de recuzare nu poate intra judecătorul vizat de incidentul procedural.

Pe de altă parte, în art. 52 alin. 5 teza II se prevede că, „în cazul în care se găsește întemeiată abținerea sau recuzarea și, din cauza abținerii sau recuzării, nu se poate alcătui completul de judecată la instanța competentă să soluționeze cauza,

instanța ierarhic superioară desemnează pentru judecarea cauzei o instanță egală în grad cu instanța în fața căreia s-a formulat abținerea sau recuzarea”.

În această privință, este de observat că prevederile art. 52 din Codul de procedură penală, privind procedura de soluționare în cursul judecății a declarației de abținere sau a cererii de recuzare, nu conțin dispoziții derogatorii, ceea ce relevă fără echivoc intenția legiuitorului de constituire a unui alt complet de judecată, în compunerea prevăzută de lege pentru judecarea cauzei în care a intervenit incidentul procedural.

Mai trebuie subliniat că prin art. 98 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 387 din 22 septembrie 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările ulterioare, se stabilește că „în situația în care incidentele procedurale se referă la o parte din membrii completului de judecată, soluționarea acestora se va face de către un complet constituit prin includerea judecătorului sau a judecătorilor stabiliți prin planificarea de permanentă, pe materii, realizată cel puțin semestrial. Completul de judecată astfel constituit va păstra cauza pentru judecată, în situația în care, în urma soluționării incidentelor procedurale, se va stabili că judecătorul sau judecătorii cu privire la care s-au invocat incidentele procedurale nu pot participa la judecarea cauzei”.

Ca urmare, din aceste reglementări rezultă că, în situația admiterii declarației de abținere sau a cererii de recuzare la aceeași instanță, completul constituit pentru soluționarea acestora trebuie să păstreze pentru judecată cauza în care a intervenit incidentul procedural, iar completul trebuie să aibă compunerea prevăzută de lege pentru soluționarea respectivei cauze.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că declarația de abținere sau cererea de recuzare se judecă în complete constituite în compunerea prevăzută de lege pentru soluționarea cauzei în care a intervenit incidentul procedural, respectiv în compunerea de un judecător în cauzele în primă instanță, de 2 judecători în apel și 3 judecători în recurs.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

Declarația de abținere sau cererea de recuzare se judecă de complete constituite în compunerea prevăzută de lege pentru soluționarea cauzei în care a intervenit incidentul procedural, respectiv în compunerea de un judecător în cauzele în primă instanță, de 2 judecători în apel și de 3 judecători în recurs.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LXX (70)**din 15 octombrie 2007**

Dosar nr. 40/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la posibilitatea contopirii de către instanțele de control judiciar a pedepsei aplicate pentru infracțiunea care a făcut obiectul judecării cu pedepse aplicate infracțiunilor concurente pentru care infractorul a fost condamnat definitiv, în cazul în care contopirea nu a fost efectuată mai întâi de către instanța de fond.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 86 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nițu Tiberiu Mihail, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru a fi admis în sensul de a se stabili că instanțele de control judiciar nu au competența de a efectua contopirea pedepselor direct în căile de atac, deoarece această operațiune nu se poate face fără a se aprecia asupra însuși fondului cauzei.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a ivit diversitate de soluții în legătură cu posibilitatea contopirii de către instanțele de control judiciar a pedepsei aplicate pentru infracțiunea care a făcut obiectul judecării cu pedepse aplicate infracțiunilor concurente, pentru care infractorul a fost condamnat definitiv în alte cauze, în situația în care contopirea nu a fost efectuată mai întâi de către instanța de fond.

Astfel, în cadrul unui punct de vedere s-a considerat că instanțele de control judiciar pot dispune direct în căile de atac contopirea pedepsei aplicate pentru infracțiunea care a făcut obiectul judecării cu pedepse aplicate infracțiunilor concurente, pentru care există o condamnare definitivă, iar contopirea nu a fost dispusă de prima instanță.

Dimpotrivă, în cadrul unui alt punct de vedere s-a considerat că instanțele de control judiciar nu sunt competente să efectueze contopirea direct în căile de atac, deoarece aceasta nu poate fi dispusă fără a se aprecia însuși fondul cauzei, apreciere în cadrul căreia instanța are posibilitatea să aplice un spor de pedeapsă conform prevederilor art. 34 din Codul penal.

Acest din urmă punct de vedere corespunde cerințelor de interpretare și aplicare corectă a legii.

Pluralitate de infracțiuni există atât în situația în care o persoană săvârșește mai multe infracțiuni înainte să fie condamnată definitiv pentru vreuna dintre ele, cât și atunci când o persoană săvârșește din nou o infracțiune după ce a fost condamnată definitiv pentru o altă infracțiune.

Or, în cazul concursului de infracțiuni este posibil ca două sau mai multe infracțiuni concurente să nu fie judecate deodată și de către aceeași instanță, după cum nu este exclus ca instanța să nu cunoască în momentul judecării că inculpatul a mai săvârșit și o altă infracțiune sau chiar mai multe infracțiuni concurente ori chiar să cunoască această situație, dar să fie nevoită să le judece separat, datorită complexității deosebite a cauzei sau unor alte împrejurări care ar atrage întârzierea nejustificată a judecării.

De asemenea, în frecvente cazuri judecarea infractorului pentru infracțiuni concurente se face de instanțe diferite.

Este adevărat că, în asemenea situații, infractorul este condamnat definitiv, prin hotărâri diferite, la mai multe pedepse pentru infracțiuni concurente, putându-se afla în situația să execute separat aceste pedepse, ceea ce ar contraveni regulilor

instituite de lege cu privire la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracțiuni.

Dar, pentru astfel de ipoteze, legiuitorul a creat instituția contopirii pedepselor.

Astfel, potrivit art. 36 alin. 1 din Codul penal, dacă un infractor condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 34 și 35 din același cod.

Totodată, în conformitate cu alin. 2 al art. 36 din Codul penal, dispozițiile art. 34 și 35 din același cod sunt incidente și atunci când, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că persoana condamnată suferise și o altă condamnare definitivă pentru una sau mai multe infracțiuni concurente.

Este de observat, deci, că situația reglementată în cadrul alin. 2 al art. 36 din Codul penal se referă numai la hotărâri de condamnare definitive, iar contopirea pedepselor stabilite, pentru fiecare dintre infracțiunile concurente, nu se poate realiza decât în faza ulterioară rămânerii definitive a acestora, aceea a executării.

Ca urmare, pentru efectuarea operațiunii de contopire în această din urmă ipoteză trebuie să se recurgă la procedura reglementată în art. 449 din Codul de procedură penală, în cuprinsul căruia se prevede, la alin. 1, că „pedeapsa pronunțată poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența vreuneia dintre următoarele situații: a) concursul de infracțiuni; b) recidiva; c) acte care intră în conținutul aceleiași infracțiuni,” iar la alin. 2 că „instanța competentă să dispună asupra modificării pedepsei este instanța de executare a ultimei hotărâri sau, în cazul când cel condamnat se află în stare de deținere ori în executarea pedepsei la locul de muncă, instanța corespunzătoare în a cărei rază teritorială se află locul de deținere sau, după caz, unitatea unde se execută pedeapsa”.

Or, această reglementare procedurală cu caracter imperativ impune soluționarea numai de către instanțele la care se face referire în mod limitativ, prin art. 449 alin. 2 din Codul de procedură penală, a chestiunii contopirii pedepsei stabilite pentru infracțiunea ce face obiectul judecării cu pedepse aplicate infracțiunilor concurente, pentru care există o condamnare definitivă, în cazul în care contopirea nu a fost efectuată de prima instanță.

A considera altfel ar însemna să nu se respecte o dispoziție procedurală expresă referitoare la competență și să fie înlăturată

fără temei posibilitatea de a se verifica, pe calea controlului judiciar, individualizarea pedepselor în cadrul operațiunii de contopire a acestora, ceea ce ar fi inadmisibil.

În această privință, în raport cu limitele investiției sale prin căile de atac, instanța de control judiciar, în cadrul exercitării prerogativei de rejudecare a cauzei, este abilitată să analizeze și să dea o nouă apreciere chestiunilor de fapt și de drept numai în măsura în care ele au format obiectul unei judecări anterioare, pe fond, pentru că altfel s-ar încălca dreptul părților interesate și al procurorului la folosirea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, instituit prin art. 129 din Constituția României.

De aceea, câtă vreme examinarea cauzei de către instanța de control judiciar, în cadrul operațiunii de rejudecare, nu poate depăși ceea ce a constituit obiectul judecării anterioare,

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că instanțele de control judiciar nu pot dispune, direct în căile de atac, contopirea pedepsei aplicate pentru infracțiunea care a făcut obiectul judecării cu pedepse aplicate infracțiunilor concurente, pentru care există condamnare definitivă, în cazul în care contopirea nu s-a efectuat de către însăși prima instanță.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

Instanțele de control judiciar nu pot dispune direct în căile de atac contopirea pedepsei aplicate pentru infracțiunea care a făcut obiectul judecării cu pedepse aplicate infracțiunilor concurente, pentru care există o condamnare definitivă, în cazul în care contopirea nu a fost dispusă de către prima instanță.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LXXI (71) din 15 octombrie 2007

Dosar nr. 41/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la stabilirea competenței de soluționare a plângerii formulate în temeiul art. 168 din Codul de procedură penală, când cauza se află în cursul urmăririi penale.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 86 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nițu Tiberiu Mihail, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că, în cursul urmăririi penale, competența de a soluționa plângerea formulată în temeiul art. 168 din Codul de procedură penală revine procurorului.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art. 168 din Codul de procedură penală, prin care este reglementată

finalizată prin hotărârea împotriva căreia s-a exercitat calea de atac, pentru că un atare procedeu ar echivala cu o extindere nejustificată a competenței sale funcționale, înseamnă că nu este posibilă nici efectuarea, de către acea instanță, a contopirii pedepsei stabilite în cauza la care se referă calea de atac cu pedepse aplicate infracțiunilor concurente, pentru care condamnarea este definitivă, decât dacă prima instanță însăși a dispus contopirea sau dacă, fiind legal investită, a omis să se pronunțe în această privință.

Evident, în situația în care calea de atac a fost exercitată numai de inculpat, cu atât mai mult nu s-ar putea face aplicarea dispozițiilor art. 36 alin. 1 din Codul penal direct de către instanța de control judiciar, întrucât s-ar încălca și principiul neagrării situației în propria cale de atac.

contestarea măsurii asigurătorii, instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar cu privire la competența de soluționare a plângerii formulate în temeiul acestui text de lege.

Astfel, unele instanțe au apreciat că, în raport cu dispozițiile art. 168 din Codul de procedură penală, prin care este instituită o competență alternativă, plângerea în contra măsurii asigurătorii luate și a modului de ducere la îndeplinire a acesteia poate fi adresată fie procurorului, fie instanței de judecată.

Alte instanțe au considerat că, în cursul urmăririi penale, competența de soluționare a plângerii împotriva măsurii asigurătorii dispuse de procuror aparține în exclusivitate procurorului.

În fine, au fost și instanțe care s-au pronunțat în sensul că plângerea întemeiată pe dispozițiile art. 168 din Codul de procedură penală revine competenței de soluționare a procurorului dacă este formulată în cursul urmăririi penale și, respectiv, instanței de judecată dacă este adresată în cursul judecății.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

În adevăr, prin art. 168 alin. 1 din Codul de procedură penală, reglementându-se contestarea măsurii asigurătorii, s-a prevăzut că „în contra măsurii asigurătorii luate și a modului de aducere la îndeplinire a acesteia, învinutul sau inculpatul, partea responsabilă civilmente, precum și orice altă persoană se pot plânge procurorului sau instanței de judecată, în orice fază a procesului penal”.

Formularea „se pot plânge procurorului sau instanței de judecată” nu presupune instituirea unei competențe alternative, la alegerea celui care exercită un atare drept procesual, câtă vreme dispozițiile de ansamblu ale alineatului menționat nu reglementează o astfel de competență, ci doar prevăd posibilitatea pentru persoanele care au acest drept de a uza de el în orice fază a procesului penal.

A considera altfel ar însemna să se contravină principiului legalității procesului penal, instituit prin art. 2 alin. 1 din Codul de procedură penală, conform căruia „procesul penal se desfășoară atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege”.

De aceea, modul în care s-a reglementat prin art. 168 alin. 1 din Codul de procedură penală, în urma modificării ce i s-a adus

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că plângerea întemeiată pe dispozițiile art. 168 din Codul de procedură penală revine în competența de soluționare a procurorului atunci când este formulată în cursul urmăririi penale și, respectiv, a instanței de judecată dacă se formulează în cursul judecății.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

Competența de a soluționa plângerea formulată în temeiul art. 168 din Codul de procedură penală revine procurorului în cursul urmăririi penale și, respectiv, instanței de judecată în cursul judecății.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind avizarea constituirii și funcționării organismului de gestiune colectivă AGICOA ROMÂNIA

Ținând cont de Referatul Direcției registre, gestiune colectivă și relații publice nr. SDG/1.903 din 11 iulie 2008, având în vedere dispozițiile art. 125 alin. (1) și ale art. 126 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se avizează constituirea și funcționarea ca organism de gestiune colectivă a drepturilor conexe ale producătorilor de opere audiovizuale și a drepturilor de autor deținute de aceștia în temeiul contractelor de cesiune a Asociației AGICOA ROMÂNIA, având sediul în municipiul București, str. serg. Lățea Gheorghe nr. 18, bl. C37, sc. B, et. 1, ap. 66, sectorul 6.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Eugen Vasiliu

București, 14 iulie 2008.
Nr. 133.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Țiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

